

ЦАРИГРАДЪ

(Исторически бѣлѣжки и кратко описание — за юноши).

Прѣзъ послѣднитѣ нѣколко недѣли, а още по-добрѣ, отъ година врѣме насамъ, вниманието на цѣлия свѣтъ е обърнато къмъ събитията, които се извършватъ въ съсѣдната намъ страна Турция, а главно въ столицата на Турция — всеизвѣстния *Цариградъ*. Това име е близко познато на всѣки българинъ, защото е тѣсно свързано съ историята на българския народъ отъ най-древни врѣмена до послѣднитѣ дни. Нашитѣ малки читатели, увѣрени сме, ежедневно слушатъ сега за важнитѣ работи, които се извършватъ тамъ, поради това считаме за най-умѣстно и тъкмо наврѣменно да имъ дадемъ нѣколко кратки исторични бѣлѣжки за миналото и настоящето на възпѣтия въ нашитѣ народни пѣсни *Цариградъ*, надаренъ отъ природата съ рѣдки красоти, които примамаватъ хиледи пжтешественици съ цѣлия свѣтъ.

Разгърнете картата и ще видите че Цариградъ лежи тъкмо на онова мѣсто кждѣто Черното Море се здрависва съ Мраморното Море чрѣзъ единъ тѣсенъ проливъ, който държи около двадесетъ километра, и който се нарича *Босфоръ*. Тоя проливъ съединява двѣ морета, а раздѣля двѣ суши: Европа и Азия. Така щото Цариградъ е построенъ, така да се каже, на вжзела на тия двѣ суши, а още по-право — на кръстопжтя между Европа и Азия, и отъ тамъ произтича главно голѣмото историческо значение на тоя градъ. Градътъ е разположенъ главно на европейския брѣгъ, но доста голѣма частъ е построена и на

азиятския брѣгъ. Мѣстоположението на Цариградъ е едно отъ най-красивитѣ въ цѣлия свѣтъ, но за това ще говоримъ по-сетнѣ, а сега малко история.

Шестъ вѣка прѣди Христа, Цариградъ е билъ тракийско село, и селянитѣ тамъ се занимавали съ ловене на риба и съ произвеждане на хубаво вино, което продавали на жителитѣ на Гърция и Египетъ. Тая търговия привлѣкла гърцитѣ, тѣ се заселили тамъ и нарекли селото Византия, което ще рече *крепостъ*. Въ врѣмето на историческитѣ персийски войни (между перситѣ и гърцитѣ), които сж станали прѣзъ края на V-о столѣтие прѣди Христа, жителитѣ напуснали Византия и се прѣселили въ Бургазъ. Но при царуването на Александра Македонски (330 год. прѣди Христа), селото изново се построило, и слѣдъ врѣме станало центъръ и посрѣдникъ на търговията между Тракия и Мала-Азия.

Въ 330 година слѣдъ Рождество Христово, римскиятъ императоръ Константинъ Великий направилъ селцето Византия столица на *Римската Империя* и го нареклъ *Константинополъ*. Отъ това врѣме се начева неговата важность. Както е извѣстно отъ историята, ние българитѣ сме имали много често разпрания съ гърцитѣ и тѣхната столица и много пжти хабритѣ български войски, водени отъ своитѣ велики царе Крумъ, Симеонъ и други, сж стигали до стѣнитѣ на Цариградъ, който е трепералъ отъ българското оржжие. Но въ 1453 година, сирѣчь сто години слѣдъ покоряването